

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Guriuc împotriva Ludmilei Covalenco cu privire la încasarea sumei, cu titlu de îmbogățire nejustificată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Ludmila Covalenco, reprezentată de avocatul Mihail Balaban, s-a casat integral hotărârea din 12 aprilie 2022 a Judecătoriai Hîncești, sediul Central, și emisă o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de Viorica Guriuc,

(Dosarul nr. 2ra-806/23

PIGD Nr.2-20113744-01-2ra-07062023)

Recurs declarat până la 01 septembrie 2023, temeiurile nu se încadrează în art.432 alin.(2)-(4) din Codul de procedură civilă. Recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Au examinat anterior cauza judecătoriai:

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (Emil Bulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, Ru. Pulbere, A. Malii)

06 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 septembrie 2020, Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Vasile Gangan, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ludmillei Covalenco cu privire la încasarea sumei de 3 000,00 de euro, ca urmare a îmbogățirii fără justă cauză și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 1764,00 de lei și de asistență juridică în mărime de 3 000,00 de lei.

2. În motivarea acțiunii a indicat că reclamanta este mama a doi copii minori XXX XXX și XXX XXX, a.n. XXX, însă, reieșind din situația economică în țară, lipsa unui loc de muncă oficial/neoficial, inclusiv lipsa unor surse de venit suficiente pentru a crea copiilor minori condiții de trai adecvate, precum și suportul necesar din punct de vedere financiar, economic, dânsa a fost nevoită să plece la muncă peste hotarele Republicii Moldova, și anume, în Republica Italiană.

3. A susținut că, fiind în imposibilitate de a lua și copiii săi, XXX XXX și XXX XXX, peste hotare, iar în localitate nu avea rude apropiate, soțul fiind plecat peste hotarele țării, care după divorț nu se mai interesează de soarta copiilor, achitând doar pensia de întreținere a copiilor minori, inclusiv neavând încredere în alte persoane străine/necunoscute la acea perioadă și fiind într-o situație dificilă de a pleca peste hotarele țării, iar în același timp de a lăsa copiii în grija și seama unei persoane responsabile, a convenit cu o rudă apropiată a părinților săi, și anume, cu Ludmila Covalenco care pe perioada lipsei sale din țară, să fie tutorele copiilor minori XXX XXX și XXX XXX.

4. În acest context a menționat că prin dispoziția Primarului com. Bozieni, r-nul Hîncești înregistrată cu nr. XX din XX septembrie XXX cu privire la stabilirea tutelei asupra copiilor minori XX X XXX și XX X XX X, a.n. XXX, a fost numită tutore Ludmila Covalenco, fără plata îndemnizației lunare. Iar, potrivit pct. 2, Ludmila Covalenco a fost prevenită asupra responsabilităților ce le poartă în legătură cu exercitarea funcției de tutore.

5. Totodată, a menționat că până a fi instituită tutela, s-a convenit cu Ludmila Covalenco, ca ultima să aibă grijă de copii și să le acorde tot necesarul în perioada lipsei mamei din țară, inclusiv să apere drepturile și interesele minorilor puși sub tutelă, iar mama minorilor asupra cărora a fost instituită tutela, și anume, Victoria Guriuc la rândul său, și-a asumat

angajamentul să contribuie lunar tutorelui doar cu surse financiare pentru asigurarea copiilor minori XXX XXX și XXX XXX a unui trai decent, inclusiv cu cele necesare pentru alimentație corespunzătoare vârstei, pentru frecventarea instituției școlare, asigurarea cu îmbrăcăminte, încălțăminte, și altele în dependență de sezon.

6. Ca urmare, a susținut că la 07 octombrie 2018 a transmis Ludmillei Covalenco suma totală de 1 000,00 de euro, fapt confirmat prin recipisele semnate de ultima la 07 octombrie 2018 unde a confirmat că, a recepționat suma expusă pentru întreținerea copiilor.

7. Ulterior, la cererea și insistența Ludmillei Covalenco, sub pretextul ca să-i fie transmisă, cu titlu de avans, suma de bani în mărime de 2 000,00 de euro, sumă care urma a fi investită în interesul copiilor, la 16 noiembrie 2018, a realizat transferul din Republica Italiană pe contul pârâtei Ludmila Covalenco, în mărime de 2 000,00 de euro, sumă ajunsă la destinație la 20 noiembrie 2018, iar beneficiarul sumei fiind Ludmila Covalenco.

8. La fel, a menționat că la cererea Ludmillei Covalenco, privind acordarea sumei bănești cu titlu de avans, pentru întreținerea copiilor, la 27 februarie 2019, a mai fost realizat un transfer bănesc pe contul beneficiarului Ludmila Covalenco în mărime de 1 750,00 de euro.

9. La 09 martie 2019, Ludmila Covalenco a intervenit în adresa reclamantei Viorica Guriuc, cu o rugămintă privind acordarea unui împrumut bănesc în mărime de 2 000,00 de euro, care la fel, urma a fi considerat ca avans pentru întreținerea copiilor, fapt pentru ce, pe numele acesteia la 27 martie 2019 a mai fost realizat un transfer bănesc în mărime de 2 000,00 de euro, sumă de bani care a ajuns la destinație la 29 martie 2019.

10. La fel, la 03 iunie 2019, cu titlu de avans pentru întreținerea copiilor, inclusiv la cererea Ludmillei Covalenco, a mai fost transferată suma de 500 de euro, pentru a face unele achiziții personale, sumă ajunsă conform destinației la 06 iunie 2019.

11. De asemenea, a susținut că la cererea pârâtei a mai fost recepționată de la Victoria Guriuc, cu titlu de avans pentru întreținerea copiilor, la 21 iunie 2019, o sumă impunătoare de bani, ca urmare a fost realizat transferul de către expeditor - beneficiarului la 19 iunie 2019 suma de 2 000,00 de euro. Iar, la 05 februarie 2020, Viorica Guriuc, la cererea Ludmillei Covalenco, sub pretextul cu titlu de avans pentru întreținerea copiilor, a mai transferat suma de 1 650,00 de euro, sumă ajunsă la destinație și ridicată de beneficiar la 07 februarie 2020.

12. Astfel, a menționat că în urma efectuării unui simplu calcul a sumelor transferate de către pe numele tutorelui copiilor minori, și anume, beneficiarului/pârâtei Ludmila Covalenco cu titlu de avans pentru întreținerea copiilor minori XXXX XXX și XXXX XXXX, în perioada lipsei mamei, din țară, pârâta pe parcursul a 17 luni de zile, și anume, pe perioada cuprinsă între 07 octombrie 2018 – 13 iulie 2019, și respectiv 13 octombrie 2019 – 13 iunie

2020 a obținut o sumă impunătoare și exorbitant de mare pentru întreținerea copiilor minori XXXX XXXX și XXXX XXXXX, în mărime totală de 10 900,00 de euro.

13. A mai menționat că Ludmillei Covalenco, i-au fost alocate suplimentar la suma de 10 900,00 de euro, în numerar, sume bănești în mărime de 1 000,00 de euro, care la fel au fost destinate pentru întreținerea copiilor minori, sau prin transferul bănesc, realizat inclusiv de către tatăl copiilor minori Sergiu Guzun, care la fel a mai realizat un transfer bănesc în mărime de 400,00 de euro pentru întreținerea copiilor.

14. În contextul celor enunțate, a susținut că are pretenții față Ludmila Covalenco, în partea ce ține de restituirea sumei de 3 000,00 de euro, ce constituie o îmbogățire nejustificată. Or, sumele recepționate de Ludmila Covalenco prin transferurile internaționale efectuate și recipisele perfectate în mărime totală de 10 900,00 de euro, pentru întreținerea copiilor pe o perioadă de 17 luni, sunt nejustificate, deoarece pentru perioada expusă, suma este exagerat de mare.

15. Prin urmare, Guriuc Viorica a considerat că pârâta fără un temei legal sau în baza unui contract, a realizat în alt mod o economie din contul părții reclamante, astfel a dobândit, sub pretextul transiterii, cu titlu de avans, a sumelor bănești ce depășesc cu mult limita admisibilă pentru întreținerea unui copil minor, astfel ultima beneficiind în scopuri personale, în mod vădit și nejustificat de o sumă excesivă și anume 3 000,00 de euro, ceea ce constituie o îmbogățire nejustificată.

16. A susținut că efectuând un calcul privind minimumul de existență a unui copil minor în dependență de vârstă și perioada anilor, raportând suma de 10 900,00 de euro la 17 luni, perioada în care copii s-au aflat sub tutela Ludmillei Covalenco se prezumă că ultima, lunar, suporta cheltuieli pentru întreținerea a doi copii minori în vârstă de 8-10 ani (perioada 07 octombrie 2018 – 13 iulie 2019 și 13 octombrie 2019 – 13 iunie 2020) suma de 641,00 de euro/lunar, ceea ce este echivalentul a sumei de peste 12 000,00 de lei lunar.

17. În aceeași ordine de idei, a relatat că luând în considerare informațiile eliberate de Direcția Statistică, cât și de informația Biroului Național de Statistică, publicată pe pagina web, este relatat coșul minim de existență a unui copil în vârstă de 7-17 ani din mediul rural, pentru perioada anului 2018 perfectată – acesta constituia, pentru un copil minor, suma de 1 946,90 de lei.

18. Astfel, a susținut că pentru perioada anului 2018, Viorica Guriuc în vederea asigurării unui minimum de existență copiilor săi, urma să aloce tutorelui Ludmila Covalenco pentru întreținerea a 2 copii suma lunară de 3 893,80 de lei.

19. A mai menționat că efectuând un calcul privind coșul minim de existență pentru anul 2019 pentru un copil minor, Biroul Național de Statistică a raportat că, minimumul de existență pentru un copil în vârstă de 7-17 ani – constituie suma lunară de 2 115,60 de lei.

20. Astfel, a susținut că pentru perioada anului 2019, Viorica Guriuc în vederea asigurării unui minim de existență a copiilor săi urma să aloce tutorelui Ludmillei Covalenco pentru întreținerea a 2 copii minori suma lunară de 4 231,20 de lei.

21. La fel, a invocat că fiind verificat coșul minim de existență pentru semestrul I a anului 2020, se observă că, acesta la moment nu a fost stabilit, însă raportând minimul de existență a anilor 2018-2019, se poate deduce că acesta va admite o creștere cu 1-2 % mai mult, comparativ cu anul precedent, iar pentru asigurarea întreținerii a 2 copii minori în vârstă de 7-17 ani, minimul de existență constituia nu mai mult de suma de 4 350,00 de lei.

22. La acest capitol a menționat că admite faptul contribuirii sau alocării pentru întreținerea copiilor minori în vederea asigurării acestora cu toate cele necesare, inclusiv un trai decent (confortabil) în perioada cuprinsă între 07 octombrie 2018 – 13 iulie 2019 și respectiv 13 octombrie 2019 – 13 iunie 2020, în interiorul a 17 luni, pentru fiecare copil minor suma de 4 000,00 de lei/lunar, ceia ce pentru ambii copii ultima fiind de acord să fie reținute lunar sumele de 8 000,00 de lei, în rest, diferența sumei totale ce constituie suma de 68 000,00 de lei (echivalentul sumei de peste 3 000,00 de euro) urmează a fi restituită de către Ludmila Covalenco ca fiind o îmbogățire nejustificată.

23. Suplimentar a relatat că au fost alocate cu titlu de avans sumele solicitate de partea pârâtă, având în vedere că a optat pentru o conlucrare în continuare cu aceasta, care urma să asigure și în continuare întreținerea copiilor minori, însă din cauza abuzului excesiv a tutorelui, prin solicitări insistente, în termeni restrânși, a unor sume bănești, destul de impunătoare, precum și folosindu-se de imposibilitatea reclamantei Viorica Guriuc de a lăsa în seama altei persoane copii minori, având cunoștință că nu are posibilitatea să rezolve faptul dat de la distanță, pârâta în mod nejustificat, s-a folosit de situația în care se afla reclamanta, și a recurs la solicitarea, în mod abuziv, a sumelor bănești, sub pretextul ca fiind cu titlu de avans pentru întreținerea copiilor minori.

24. La acest segment a precizat că din conversația celor două, realizată pe aplicația „WhatsApp”, pârâta având cunoștință că Viorica Guriuc nu v-a admite lăsarea copiilor în primejdie și singuri, a recurs la amenințarea că v-a lăsa copii în stradă în cazul în care ultima nu se v-a conforma condițiilor impuse de aceasta.

25. Astfel, a concluzionat reclamanta că pârâta prin sumele bănești obținute s-a îmbogățit nejustificat cu suma de 3 000,00 de euro pe seama Vioricai Guriuc, care a fost o persoană dezavantajată, fapt pentru care ultima este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea nejustificată în mărimea expusă supra.

26. Mai mult, reclamanta a notat că urmează a fi luat în calcul perioada aflării copiilor în seama tutorelui, și anume, 17 luni, care se confirmă prin copia pașaportului din care rezultă intrările și ieșirile din țară a Vioricai

Guriuc în perioada anilor octombrie 2018-2020, perioadă în care copiii se aflau cu mama, în timpul când ultima se afla în țară, astfel încât, potrivit informației din pașaportul Românesc, eliberat pe numele Vioricăi Guriuc cu termenul de valabilitate până la data de 28 octombrie 2021, se confirmă că: la 08 octombrie 2018 a părăsit hotarele Republicii Moldova; la 12 august 2019 a revenit în țară unde s-a aflat până la data de 14 octombrie 2019; ulterior la 23 noiembrie 2019 a revenit în țară și a părăsit hotarele Republicii Moldova; la 26 noiembrie 2019 și urmare a ameliorării situației în țară, privind instituirea stării de urgență pe întreg teritoriu al Republicii Moldova, pe perioada 17 martie 2020 – 15 mai 2020, în legătură cu situația epidemiologică prin infecția cu COVID-19, precum și situației pandemice în Italia, etc., a revenit în țară la 09 august 2020.

27. La fel, în susținerea poziției sale, reclamanta s-a referit și la explicația perfectată de sora sa, Svetlana Coroli din 14 septembrie 2020, potrivit căreia, ultima confirmă că o lună de zile și anume începând cu 13 iulie 2019 până la 12 august 2019, copii minori a Vioricăi Guriuc s-au aflat cu aceasta, la domiciliul ultimei, precum și la declarația perfectată de Elena Guriuc, începând cu 13 iunie 2020 copii minori XXXX XXXX și XXXX XXX nu au mai locuit la Ludmila Covalenco, fapt pentru ce pârâta nu mai avea careva obligați față de copii sau să beneficieze în continuare de sume bănești pentru întreținerea minorilor.

28. A mai remarcat suplimentar că urmează să fie luat în calcul și faptul că atât o parte din produsele alimentare cât și cele de igienă, pentru copii, au fost procurate, suplimentar celor transferate de mama copiilor, achitând în total suma de 400,00 de euro, produse care au fost expediate prin curier Ludmillei Covalenco în vederea întrebuințării celor necesare și recepționate în interesul copiilor minori.

29. Drept urmare, a considerat că majorarea patrimoniului Ludmillei Covalenco s-a produs în rezultatul acțiunilor acesteia de executare a unei obligații (inexistente, supraplata, achitarea repetată a prețului contractului, achitarea unei sume din greșeală, prestarea unui serviciu nedatorat, etc) care sunt urmate fie de transmiterea dreptului de proprietate, fie a posesiei și/sau folosinței asupra unui bun, fie transmiterea altui drept patrimonial. Sau, majorarea patrimoniului părții pârâte s-a produs în rezultatul economiei realizate de aceasta nejustificat. Or, la caz, pentru a fi în prezența unui raport juridic de îmbogățire nejustificată, este important ca îmbogățirea să se producă în lipsa unui temei legal sau contractual.

30. Ulterior, în ședința de judecată reprezentantul reclamantei a înaintat cerere de micșorare a cuantumului pretențiilor, astfel încât a solicitat încasarea de la Ludmila Covalenco în beneficiul Vioricăi Guriuc a sumei de 2 400,00 de euro ca urmare a îmbogățirii nejustificate, precum și a cheltuielilor legate de plata taxei de stat și a cheltuielilor de acordare a asistenței juridice, în rest susținând acțiunea înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată inițială (f.d. 32, vol.II).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

31. Prin hotărârea din 12 aprilie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul central, s-a admis integral cererea depusă de Viorica Guriuc. S-a încasat de la Ludmila Covalenco în beneficiul Vioricăi Guriuc suma de 2 400,00 de euro, transferați în lei, conform cursului oficial al BNM, la data executării hotărârii, cu titlu de îmbogățire fără justă cauză. S-a încasat de la Ludmila Covalenco în beneficiul Vioricăi Guriuc suma de 1 418,40 de lei, cu titlu de taxă de stat proporțional părții admise din acțiune, achitată la depunerea acțiunii și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000,00 de lei (f.d. 68, 79/90, vol.II).

32. Prin încheierea din 01 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul central, s-a respins cererea avocatului Mihail Balaban depusă în interesele Ludmillei Covalenco privind emiterea unei hotărâri suplimentare (f.d. 91/93, vol.II).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

33. La 06 mai 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.77/78, vol.II), Ludmila Covalenco, reprezentată de avocatul Mihail Balaban a depus cerere de apel nemotivată, iar la 17 octombrie 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 12 aprilie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul central, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor, ca fiind neîntemeiate (f.d. 72/76, vol.II).

34. La 29 iulie 2022, Ludmila Covalenco, reprezentată de avocatul Balaban Mihail a expediat în adresa Judecătoriei Hîncești, sediul central, prin intermediul poștei electronice (f.d.102, vol.II), cererea de recurs formulată împotriva încheierii din 01 iulie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul central (f.d. 103, vol.II), iar, potrivit scrisorii de expediere Nr.10-731-C din 01 august 2022, cererea de recurs a fost remisă în adresa Curții de Apel Chișinău, care a fost recepționată de ultima la data de 02 august 2022 și înregistrată sub nr.S-7495 (f.d. 101, vol.II).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

35. Prin decizia din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d.159/160, vol.II), s-a admis cererea de apel depusă de Ludmila Covalenco, reprezentată de avocatul Balaban Mihail. S-a casat integral hotărârea din 12 aprilie 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Guriuc, ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Viorica Guriuc în beneficiul Ludmillei Covalenco suma de 2000,00 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată s-a respins ca fiind neîntemeiate. S-a încasat de la Viorica Guriuc în beneficiul Ludmillei Covalenco suma de 1064,00 de lei, cu titlu de cheltuielile de judecată, sub

forma taxei de stat achitată la depunerea cererii de apel (f.d.141; 142/157, vol.II).

36. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticile formulate în cererea de apel și materialul probator, a conchis că hotărârea primei instanțe urmează a fi casată integral, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

37. În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel a reținut că în temeiul art. 1389 alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobândit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestații de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit.

38. În sensul normei enunțate, instanța de apel a reținut că nu este relevant faptul dacă îmbogățirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părți, a unui terț sau ca urmare a unei cauze independente de voința lor. Or, din interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că îmbogățirea fără justă cauză presupune de fiecare dată o majorare a patrimoniului dobânditorului din contul patrimoniului prestatorului. Adică, majorarea se poate produce în rezultatul acțiunilor prestatorului, care sunt urmate fie de transmiterea dreptului de proprietate, fie a posesiei și/sau folosinței asupra unui bun, fie transmiterea altui drept patrimonial, iar, pentru a fi în prezența unui raport juridic de îmbogățire fără justă cauză este important ca îmbogățirea să se producă în lipsa unui temei legal sau contractual.

39. În aceste circumstanțe, instanța de apel coroborând prevederile enunțate la materialul probator administrat în speță, a constatat lipsa temeiurilor de restituire a prestației pretinsă de către Guriuc Viorica prin prezenta acțiune ca îmbogățire fără justă cauză.

40. La fel, instanța de apel a stabilit că potrivit dispoziției Primarului com. Bozieni, r-nul Hîncești, Vasile Popescu, nr. XX din XX septembrie XXX „Cu privire la stabilirea tutelei asupra copiilor minori XXX XXX și XXX XXX, a.n. XXX”, a fost numită tutore asupra copiilor minori nominalizați mai sus, Ludmila Covalenco, fără plata îndemnizației lunare, iar potrivit pct. 1, și respectiv pct. 2, Ludmila Covalenco a fost prevenită asupra responsabilităților ce le poartă în legătură cu exercitarea funcției de tutore (f.d. 36, vol. I).

41. Subsecvent, instanța de apel a constatat că până a fi instituită tutela, Viorica Guriuc prin înțelegere cu Ludmila Covalenco au convenit că, ultima să aibă grijă de copii și să le acorde tot necesarul acestora în perioada lipsei mamei din țară, inclusiv să apere drepturile și interesele minorilor puși sub tutela, iar mama minorilor asupra cărora a fost instituită tutela, și anume, Guriuc Viorica la rândul său, și-a asumat angajamentul să contribuie lunar tutorelui cu surse financiare pentru asigurarea copiilor minori XXXX XXXX

și XXX XXX a unui trai decent, inclusiv să asigure acesta cu cele necesare pentru alimentație corespunzătoare vârstei, perioadei de frecventare a instituției școlare, cum ar fi îmbrăcăminte, încălțăminte, și altele în dependență de sezon, precum și să-i întrețină și să locuiască în casa sa, precum și să procure cele necesare copiilor, contra sumei de 500 de euro/lunar, fapt confirmat prin declarațiile martorului Elena Guriuc (f.d. 59, vol.II), dar și prin corespondența dintre părți purtată prin intermediul aplicației „WhatsApp” și cererea de chemare în judecată depusă de Guriuc Viorica.

42. În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că este cert faptul că, prin dispoziția com. Bozieni nr. XX din XX.XX.XX a fost instituită tutela asupra copiilor minori, fără plata indemnizației lunare, respectiv se deduce că cheltuielile ce țin de întreținerea, educarea și celor necesare (studii, sănătate, îmbrăcăminte/încălțăminte etc) urmează să le suporte părinții copiilor minori, lăsați în grija Ludmilei Covalenco, pe timpul în care se vor afla peste hotarele Republicii Moldova.

43. La fel, instanța de apel a notat faptul că într-adevăr pentru întreținerea copiilor minori, XXX XXXX și XXX XXX, a.n. XX, Vioric Guriuc a transmis fizic dar și prin transferuri bancare, mijloace financiare pentru întreținerea copiilor minori, fapt confirmat prin recipise date cu 07 octombrie 2018 și 13 iunie 2019, care anume indică destinația sumelor (f.d.14, 15, 26, vol.I), certificatele bancare și Raportul privind transferurile internaționale primite de Ludmila Covalenco în perioada 01 ianuarie 2018 – 06 august 2020 (f.d. 17/18, vol.I), înscrisuri eliberate de Republica Italiană, care atestă transferuri pe numele Ludmilei Covalenco la 16 noiembrie 2018 în mărime de 2 000,00 de euro, la 27 februarie 2019 în mărime de 1 750,00 de euro, la 03 iunie 2019 în mărime de 500,00 de euro, la 19 iunie 2019 în mărime de 2 000,00 de euro, la 27 martie 2019 în mărime de 2 000,00 de euro și la 05 februarie 2020 în mărime de 1 650,00 de euro (f.d. 20/25, vol.I).

44. La acest segment, instanța de apel a remarcat Viorica că Guriuc inițial prin cererea prealabilă din 25 august 2020 a solicitat restituirea sumei de 1 000,00 de euro, cu titlu de datorie (f.d. 28, vol.I), iar prin somația din 04 septembrie 2020 a solicitat restituirea sumei de 3 000,00 de euro (f.d. 29, vol.I), iar în ședința de judecată a fost solicitată restituirea sumei de 2 400,00 de euro, ca urmare a îmbogățirii fără justă cauză (f.d. 32, vol. II).

45. La fel, instanța de apel a stabilit că prin dispoziția Primarului com. Bozieni, r-nul Hîncești, Vasile Popescu, nr. XX din XX septembrie XXX „Cu privire la încetarea tutelei asupra copiilor minori XXX XXXX și XXX XXXX, a.n. XXX”, s-a încetat tutela asupra copiilor minori, dispusă prin dispoziției Primarului com. Bozieni, r-nul Hîncești, Vasile Popescu, nr.XX din 24 septembrie 2018 „Cu privire la stabilirea tutelei asupra copiilor minori XXXX XXXX și XXXX XXXX, a.n. XXX”, în temeiul cererii mamei copiilor minori (f.d. 37, 46, vol. I).

46. Procesul-verbal de constatare a faptului din 21.09.2020, întocmit de executorul judecătoresc Plamadeala Adrian, conține schimbul de mesaje prin

intermediul aplicației „WhatsApp” între Guriuc Viorica și Ludmila Covalenco, care confirmă cu certitudine că, Covalenco Elena a primit și ridicat mijloace financiare de la Viorica Guriuc, exclusiv pentru întreținerea copiilor minori, pentru asigurarea unui trai decent, pentru procurare de îmbrăcăminte, încălțăminte, plata pentru studii, pentru produse alimentare, dar și pentru consumabile energie electrică, gaze naturale, lemne, medicamente, inclusiv să transmită sume de bani 2 000 și 1750 lui Istrati, pentru judecată (f.d. 73, vol.I), precum și medicamente procurate pentru Guriuc Viorica (f.d. 80, vol.I) și alte plăți (f.d. 86, vol.I). Iar din conținutul mesajelor reiese că, într-adevăr Guriuc Viorica achita și în avans, Ludmillei Covalenco plata pentru întreținerea copiilor săi minori, atunci când ultima avea nevoie de mijloace financiare. (f.d. 56-152, vol.I)

47. În continuare, instanța de apel analizând dispozițiile art. 51 alin. (1), (2), (3) art.53, art.142, art.145, art.146 și art.147 ale Codului familiei, prevederile art. 33 și 34 ale Codului civil, precum și prevederile art. 3 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, prevederile art. 18 alin. (1) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, a constatat imposibilitatea acceptării restituirii mijloacelor financiare în mărime de 2 400,00 de euro, ca urmare a îmbogățirii ilicite, or, în speță distinct de opinia primei instanțe, nu s-a confirmat că mijloacele financiare transferate au fost cu titlu de împrumut, situație ce respinge invocarea reclamantei/intimate precum că acțiunea urmează a fi admisă deoarece a împrumutat sume bănești care urmau a fi restituite, or, Ludmila Covalenco nu s-a obligat să întrețină doi copii minori din surse proprii, cu titlu gratuit.

48. În această ordine de idei, instanța de apel a considerat necesar de a menționa că contrapunând sumele de bani transferate și cheltuielile pentru întreținerea a doi copii minori începând cu 24 septembrie 2018 și până la 15 septembrie 2020, este evident că, Ludmila Covalenco a suportat cheltuieli pentru educație, medicamente, îmbrăcăminte/încălțăminte, distracții și alte cheltuieli zilnice de întreținere, inclusiv servicii comunale.

49. La acest segment, instanța de apel a constatat că prin dispoziția primarului localității, s-a menționat că instituirea tutelei se va face fără achitarea indemnizației, ceea ce denotă că, pentru grija și întreținerea copiilor se va ocupa Ludmila Covalenco, cu mijloacele financiare transmise de către mama copiilor minori, Viorica Guriuc, care și a achitat pentru serviciile prestate de către Ludmila Covalenco, fapt ce rezultă și din conținutul mesajelor că, ultima împrumută mijloacele financiare, în contul plății pentru întreținerea și grija copiilor minori.

50. La fel, instanța de apel a reținut că din declarațiile martorilor, Elena Guriuc se atestă că, copii minori până la 13 iulie 2020 s-au aflat la Ludmila Covalenco și că, a avut o înțelegere cu Viorica Guriuc să întrețină și să aibă grijă de copii minori, în schimbul sumei de 500,00 de euro (f.d. 59, vol.II), iar, din declarațiile martorului Angela Dimitrașes reiese că, copii erau bine

îngrijiți de Ludmila Covalenco, nu duceau lipsă de nimic, aceasta oferindu-le educație bună, cu pregătire de ore și participa regulat la lecțiile online (f.d. 60, vol.I).

51. Astfel, reieșind din cumulul circumstanțelor statuate, instanța de apel a conchis că Victoria Guriuc nu a făcut dovada îmbogățirii fără justă cauză prin prisma dispozițiilor art.1389 alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019). Or, îmbogățirea fără justă cauză reprezintă faptul juridic prin care patrimoniul unei persoane este mărit pe seama patrimoniului altei persoane, fără ca pentru aceasta să existe un temei juridic.

52. Sub alt aspect, instanța de apel a notat că la caz au relevanță și prevederile art. 210 alin. (1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), potrivit cărora trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1 000,00 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. Iar, art. 211 alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), stipulează că nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic. Nerespectarea formei scrise a actului juridic atrage nulitatea lui numai în cazul în care acest efect este expres prevăzut de lege sau prin acordul părților.

53. Astfel, corelând dispozițiile legale enunțate la circumstanțele speței, instanța de apel a conchis că, instanța de judecată ierarhic inferioară neîntemeiat a constatat necesitatea restituirii sumei, ca urmare a îmbogățirii nejustificate, or, în situația în care Guriuc Viorica a solicitat în acțiune încasarea sumei de 2 400,00 de euro, ce ar constitui suma prestației executată de ea și acceptată de pârâtă, aceasta a avut obligația de a întocmi un act juridic în formă scrisă, care la caz însă este lipsă.

54. În ordinea celor expuse, instanța de apel a conchis că, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă sunt întemeiate, apreciindu-le ca fiind consistente și cu raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

55. Drept urmare, instanța de apel a sintetizat că soluția dată de instanța de fond, este nejustificată și nu corespunde cadrului legislativ și normativ pertinent, aplicabil speței, iar poziția apelantei expusă în cererea de apel urmează a fi admisă, deoarece conține justificări legale și pertinente.

56. În continuare, instanța de apel analizând art.82, art. 90 lit. i), art. 94 alin. (1), (3) și 96 alin. (1), (11) din Codul de procedură civilă și luând în considerare că, acțiunea a fost respinsă, însă, apelanta a suportat cheltuieli de judecată, și anume, a achitat taxa de stat, în mărime de 1 064,00 de lei, a considerat necesar de a dispune încasarea de la Guriuc Viorica în beneficiul Ludmillei Covalenco suma de 1 064,00 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, sub forma taxei de stat achitată la depunerea cererii de apel, fapt confirmat

prin ordinul de încasare a numerarului nr.03 din 19 septembrie 2022, anexat la cererea de apel motivată.

57. Totodată, instanța de apel a reținut că Ludmila Covalenco a fost reprezentat în ședința de judecată de către avocatul Balaban Mihail, fapt confirmat prin mandatul avocațial seria MA nr. 1407920 din 14 octombrie 2020 (f.d.156, vol.I), iar prin cererea de apel apelanta a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată, cu încasarea sumei de 10 000,00 de lei, cu titlu de asistență juridică, aceasta a prezentat bonul de plată seria DAA nr. 38963210 din 07 februarie 2023 în mărime de doar 5 000 de lei, pentru acordarea asistenței juridice, în temeiul contractului de prestări servicii juridice nr. 43 din 14 octombrie 2020 pentru examinarea cauzei în ordine de apel.

58. În această ordine de idei, instanța de apel raportând cele descrise la dispozițiile normelor legale citate supra, instanța de apel a conchis că pretenția referitor la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000,00 de lei urmează a fi admisă în parte, și anume, cu încasarea de Viorica la Guriuc a sumei de 2 000,00 de lei, care este una efectivă, reală, necesară, rezonabilă și proporțională cu munca depusă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

59. La 04 mai 2023, prin intermediul poștei terestre (f.d.170, vol.II), Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

60. În motivarea recursului a indicat că revizuirea concluziilor reținute de instanța de apel în decizia din 07 februarie 2023, a conchis că aceasta greșit a interpretat și aplicat normele Codului civil, precum și neîntemeiat a reținut alegațiile apelantei Ludmila Covalenco evitând să se expună asupra probatoriului administrat și prezentat de Viorica Guriuc în susținerea acțiunii.

61. A invocat că, instanța de apel în decizia sa, a făcut referire la dispozițiile art.210 alin.(1) și 211 alin.(1) și (2) din Codul civil (în vigoare până la modernizarea codului civil, 01 martie 2019). Însă, instanța de apel în sensul dat nu a ținut cont că părțile litigante cu referire la instituirea tutelii și întreținerea copiilor au convenit în luna septembrie-octombrie 2018 - pentru care Viorica Guriuc conform înțelegerilor a achitat toate cele necesare pentru asigurarea unui trai decent copiilor minori, de asemenea nu a ținut cont că permanent cei doi discutau referitor la condițiile de trai precum efectuare plății în acest sens, fapt ce se atestă că până la 01 martie 2019, prin urmare, instanța de apel urma să rețină pretențiile dispozițiile art.210 alin.(1) și 211 alin.(1) și (2) din Codul civil, însă urma să invoce dispozițiile art.321, art.322 din Codul civil (în redacția Legii după 01 martie 2019), care la fel nu sunt relevante cazului.

62. A mai susținut că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Viorica Guriuc nu are pretenții față de toată suma transmisă prin intermediul

transferului bănesc către Ludmila Covalenco în mărime de 10 900,00 de euro, doar față de diferența sumei pentru care nu i-a fost prestat recurenței/reclamante serviciul convenit între cele două părți și anume 2400,00 de euro, sumă de bani care Ludmila Covalenco a obținut-o, fapt recunoscut de aceasta, precum și probat prin transferurile bănești realizate de Viorica Guriuc prin intermediul instituțiilor bancare, însă, Ludmila Covalenco nu a realizat/executat integral serviciul convenit pentru toată perioada care urma să justifice încasarea sumei integrale de 10 900,00 de euro.

63. Totodată, a relevat că concluzia instanței de apel, precum că între părți nu există un act juridic în scris ca urmare a depășirii sumei de 1000,00 de lei, este una contrară legislației în vigoare, deoarece nu a ținut cont de dispoziția art.210 alin.(2) din Codul civil (în vigoare până la modernizarea codului civil 01 martie 2019) și art.321 alin.(2) din Codul civil (în vigoare după modificările operate din 01 martie 2019) în care legiuitorul a condiționat ca „în cazul în care, conform legii sau învoielii între părți, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris semnat de părți, cât și printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat”.

64. În același context, a mai menționat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, în care a reținut că „constată imposibilitatea acceptării restituirii mijloacelor financiare în mărime de 2 400,00 de euro, ca urmare a îmbogățirii ilicite”, alegație care nu a fost invocată în acțiune de partea reclamantă. Or, instanța de apel a preluat poziția apelantei Ludmila Covalenco care face referire la art.1398 din Codul civil (în vigoare pînă la modernizare), norma care nu este aplicabilă speței.

65. Un alt aspect, la care a ținut să atragă atenția recurenta instanței de recurs este faptul că instanța de apel nu a aplicat dispoziția art. 39 alin.(2) din Codul civil (în vigoare pînă la modernizare) care prevede că „obligațiile de tutelă și curatelă se îndeplinesc gratuit”. Or, art. 58 alin.(2) din Codul civil (în vigoare după modernizare din 01 martie 2019), indică că „obligațiile de tutelă și curatelă se îndeplinesc gratuit”, norme care coroborează cu art. 147 alin.(2) din Codul familiei, indică că „obligațiile de tutore (curator) sînt exercitate gratuit”. Astfel, a notat că în decizia recurată se menționează că „reglementări similare se regăsesc și la art. 33 și 34 ale Codului civil”, însă, instanța de apel nu a făcut o delimitare în vederea înlăturării unor neclarități, norme (în vigoare pînă la modernizare, or, în vigoare după modernizare din 01 martie 2019), lăsând chestiunea dată la latitudinea părții dezavantajate și anume recurenta Viorica Guriuc.

66. Drept urmare, celor expuse a considerat că soluția dată de instanța de apel este una neîntemeiată și neargumentată atît din punct de vedere legal, cât și prin prisma suportului probatoriu, ceea ce, în temeiul art.432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, servește drept temei de declarare a recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

67. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

68. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

69. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

70. Recursul declarat de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

71. Art. 434 din Codul de procedură civilă, prevede următoarele:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

72. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).”

73. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementează că:

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța de judecată:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;*
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;*
- c) a interpretat în mod eronat legea;*
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”*

74. Art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului reglementează că:

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;*
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;*
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;*
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;*

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

75. Art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementează că:

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

76. Art. 440 din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

77. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 07 februarie 2023 (f.d.141, vol.II).

78. Totodată, din conținutul scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.3012, rezultă că, la 13 aprilie 2023, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal, cât și prin intermediul poștei electronice, copia deciziei integrale din 07 februarie 2023, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f.d.158, vol.II) și extrasul din poșta electronică anexate la materialele dosarului (f.d.158/verso, vol.II).

79. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea, la 06 mai 2023, prin intermediul oficiului poștal (f.d.170, vol.II), se consideră depus în termenul stabilit de art.434 din Codul de procedură civilă (*a se vedea pct.71*).

80. La 08 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatei Ludmila Covalenco, copia recursului declarat de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea, împotriva deciziei din 07 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.174, vol.II).

81. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii în vigoare la data depunerii cererii de recurs).

82. În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

83. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

84. Din analiza recursului declarat rezultă că, recurenta Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), b), c), d) și alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 04 mai 2024.

85. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.(2), lit. a), b) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (*a se vedea pct.73*), nu a stabilit că instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

86. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor (*a se vedea pct.74*), nu le-a stabilit.

87. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reține că recurenta a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (*a se vedea pct.75*).

88. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție verificând existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

89. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

90. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

91. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

92. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

93. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

94. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

95. Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1), (2), art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare la data depunerii recursului), art.440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Viorica Guriuc, reprezentată de avocatul Ion Bătrîncea, împotriva deciziei din 07 februarie a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi